

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Грушицька А.І.

студентка,

Одеський національний економічний університет

СУТНІСТЬ РЕВАЛЬВАЦІЇ ВАЛЮТИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ

Розвиток і вдосконалення валютного ринку в нашій країні та його ефективне регулювання є необхідними умовами для формування відкритої ринкової економіки з усіма необхідними засобами стимулювання роботи суб'єктів господарювання в зовнішньоекономічній сфері. У цьому процесі важливу роль грає механізм розробки та ефективної реалізації повноцінної валютної політики центральним банком.

Валютна політика – це сукупність заходів, що проводяться як в рамках національної економіки, так і поза нею для забезпечення економічного зростання, підтримки платіжного балансу, зниження безробіття й інфляції, здійснюваних через вплив на національну валюту, валютний курс, валютні операції [1, с. 322].

Одним із ефективних та одночасно складних і небезпечних інструментів валютної політики, який заслуговує на більш глибоке дослідження є ревальвація, тобто підвищення курсу національної валюти відносно іноземних і міжнародних валютних одиниць.

Нижчі темпи інфляції у даній країні порівняно з іншими є об'єктивною передумовою для ревальвації. В результаті купівельна спроможність національної грошової одиниці стає заниженою порівнюючи з іноземними та вимагає підвищення офіційного обмінного курсу національної валюти [2, с. 170].

Якщо порівнювати девальвацію з ревальвацією в сучасних умовах, то остання не є таким поширеним явищем. Вона значно вигідніша для імпортерів і не вигідна для експортерів, адже ціни на продукцію останніх на світових ринках стають вищими. У той же час для імпортерів придбання іноземної валюти для оплати товарів, що ввозяться в країну, стає дешевше, що підвищує їх норму прибутку.

Держава, яка проводить ревальвацію, ставить себе в невідповідне становище, оскільки обсяг іноземних інвестицій в національну економіку країни зменшується. Крім того, держава програє в сфері зовнішньої торгівлі та створює невідповідні умови для здійснення міжнародного туризму. У зв'язку з цими недоліками ревальвація є відносно рідкісним явищем.

Ревальвація часто застосовується для боротьби з інфляцією. До цього методу зазвичай вдаються тоді, коли у країні з'являється необхідність імпортувати товари або експортувати капітал, оскільки експорт товарів стає

невигідним через зниження їх конкурентоспроможності у зв'язку з підвищенням вартості.

Внаслідок ревальвації формується неvigідний курс валют для інвесторів. Як результат зменшується приплив в країну іноземних і спекулятивних капіталів, адже при обміні грошових одиниць втрачається частина коштів. Таким чином, при проведенні ревальвації валюти відбувається стримування росту грошової маси. Зменшення обсягу готівки в обігу тягне за собою зниження споживчих цін на внутрішньому ринку країни [3].

Як і девальвація цей процес вкрай складний і багатогранний, несе як позитивні, так і негативні наслідки, і не можна точно сказати, позитивно вона впливає на економіку чи ні. Незважаючи на це, ревальвацію багато хто вважає явищем строго позитивним, так як зовнішні прояви її для широких верств населення несуть позитивні ефекти.

До таких ефектів можна віднести збільшення купівельної спроможності населення, зниження цін на основні товари, підвищення соціальної захищеності. Саме виходячи з цих явищ ревальвацію вважають позитивним явищем [3].

Але у цього процесу є множина не таких явних, але негативних наслідків, які при проведенні різкої ревальвації можуть навіть призвести до краху економіки, як би парадоксально це не було. До них можна віднести зменшення платіжного балансу держави, підвищення експортних цін, що робить товари, які експортуються за кордон неконкурентоспроможними та призводить до ослаблення підприємств, працюючих переважно на експорт.

Але на цьому негативні ефекти ревальвації валюти не закінчуються, збиток економіці завдає відтік іноземних інвестицій, які при ревальвації стають неvigідними. До того ж й іноземний туризм скорочується, тому що іноземцям стає занадто дорого приїжджати в країну [4, с. 269].

Врешті решт, ревальвація, особливо різка, може бути набагато небезпечніше девальвації, тому обидва ці процеси вимагають маси розрахунків для прогнозування їх впливу на економіку та висококваліфікованих економістів, які здійснюють управління цими процесами.

Сьогодні ревальвацію використовують тільки в невеликих межах, в основному для контролю інфляції, зазвичай не більше 10%, максимум 15%, адже проведення ревальвації на більший коефіцієнт є дуже небезпечним, особливо для країн зі слабкою економікою, до яких належить й Україна [5]. Тому якщо гривня найближчим часом і зможе повернути собі частину втраченого курсу, то тільки на ті ж 10-15%, якщо більше, то це може вкрай негативно вплинути на і без того ослаблену економіку, хоча спочатку ефекти будуть досить позитивними.

Таким чином можна зробити висновок, що ревальвацію валюти не можна розглядати як строго позитивне явище, часто невміло та неконтрольовано проведена ревальвація приносить країні значно більших збитків, ніж погано контрольована девальвація. Ревальвацію національної валюти потрібно проводити зважено й обережно, щоб не погіршити становище держави на міжнародній арені.

Список використаних джерел:

1. Прасолова С. П. Банківські операції : навч. посібник / С. П. Прасолова. – К. : Центр навчальної літератури, 2013 – 568 с.
2. Петрашко Л. П. Валютні операції : навч. посібник / Л. П. Петрашко – К. : КНЕУ, 2001. – 204 с.
3. Андрей Малахов. Сущность и последствия ревальвации валюты [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://blog.in-vesto.ru/investment/sushhnost-i-posledstviya-revalvacii-valyuty.html>.
4. Національний банк і грошово-кредитна політика: Підручник / За ред. докт. екон. наук, проф. А. М. Мороза та канд. екон. наук., доц. М. Ф. Пуховкіної. – К.: КНЕУ, 1999. – 368 с.
5. Гривна в Україні начала укрепляться: чего ждать дальше [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://17tv.news/grivna-v-ukraine-nachala-ukreplyatsya-ch>.

Журба О.Ю.

аспірант,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОХІДНОЇ ЧАСТИНИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Питання удосконалення процесу формування доходів місцевих бюджетів та пошук резервів їх збільшення є надзвичайно актуальним в умовах розширення повноважень, якими наділяються органи місцевого самоврядування. Протягом останніх років в Україні спостерігається негативна тенденція до зменшення частки власних доходів у структурі доходів місцевих бюджетів і збільшення кількості дотаційних бюджетів. Недостатність власних стабільних джерел доходів значно обмежує вплив місцевих органів влади на соціально-економічний розвиток регіонів. Тому розширення та оптимізація джерел наповнення місцевих бюджетів є надзвичайно важливим завданням, вирішення якого сприятиме підвищенню рівня фінансової незалежності органів місцевого самоврядування і якісному виконанню покладених на них завдань і функцій.

Як основа фінансової бази органів місцевого самоврядування і складова частина бюджетної системи країни місцеві бюджети відіграють значну роль в забезпеченні грошовими коштами заходів економічного і соціального розвитку певного регіону. Місцеві бюджети є важливим економічним важелем регіонального розвитку. Тому головним завданням фінансової діяльності місцевих органів влади є задоволення суспільних інтересів і потреб громади та сприяння соціально-економічному розвитку регіону. Через податки, податкові пільги, обсяги та напрями використання коштів реалізуються функції місцевих бюджетів. Таким чином, створюються сприятливі умови для розвитку місцевої інфраструктури, а також тих галузей, які мають вирішальне значення для задоволення потреб населення.

Як окрема економічна категорія, доходи місцевих бюджетів виражають сферу економічних відносин суспільства, яка пов'язана з формуванням,